

POSTANOWIENIE

Dnia 19 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu

w sprawie **A. W.**

w przedmiocie zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału Karnego-Odwoławczego w Sądzie Okręgowym z dnia 28 czerwca 2012 r., o odmowie przyjęcia wniosku obrońcy o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku z dnia 1 czerwca 2012 r.

p o s t a n o w i ł :
zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy .

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2012 r., Przewodniczący Wydziału Karnego-Odwoławczego w Sądzie Okręgowym odmówił przyjęcia wniosku obrońcy o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tegoż Sądu z dnia 1 czerwca 2012 r. Zarządzenie uzasadniono tym, że wniosek wpłynął do sądu przed ogłoszeniem wyroku – złożony został w biurze podawczym w dniu 1 czerwca o godz. 9.10, podczas gdy rozprawa odwoławcza, na której ogłoszono wyrok, rozpoczęła się o 10.30, a zakończyła o 11.20. U uzasadnieniu powołano się na orzecznictwo SN, w myśl którego wniosek o doręczenie wyroku złożony przed jego ogłoszeniem jest bezskuteczny.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł obrońca skazanego, podnosząc:

1) obrazę przepisu art. 524 § 1 k.p.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie; obrońca zauważył, że termin do złożenia wniosku o którym mowa w art. 524 § 1 zd.

2 k.p.k. nie biegnie „od chwili” ogłoszenia wyroku, ale „od daty” ogłoszenia wyroku, a więc wniosek złożony w dniu ogłoszenia wyroku jest wniesiony skutecznie;

2) obrazę art. 7 i 87 Konstytucji RP, poprzez bezpodstawne przyjęcie, że orzeczenia Sądu Najwyższego są źródłem prawa.

Obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i nadanie biegu złożonemu wnioskowi.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest zapatrywanie, zgodnie z którym wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku złożony przed jego ogłoszeniem jest nieskuteczny, na równi z wnioskiem złożonym po terminie. Pogląd ten wyrażany był przez najwyższą instancję niejednokrotnie, m.in. w powołanym w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia postanowieniu SN z dnia z dnia 1 czerwca 2010 r., sygn. IV KZ 30/10 (ROSNKW 2010, poz. 1142), czy w postanowieniu SN z dnia 19 sierpnia 2009 r., IV KZ 38/09 (LEX nr 608562). Pogląd ten jest też powszechnie akceptowany w piśmiennictwie karnoprocesowym (zob. T. Grzegorzczak, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, Warszawa 2008, s. 886).

Oczywiście zapatrywanie Sądu Najwyższego nie jest generalnie wiążące dla sądów niższych instancji i jego judykaty nie stanowią obowiązującego w RP prawa, ale nie może dziwić, że poglądy Sądu Najwyższego zachowują wpływ na orzecznictwo sądów; dzięki temu możliwe jest zachowanie jednolitości wykładni i stosowania prawa na całym obszarze RP, co jest ustawowym zadaniem Sądu Najwyższego.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.